

Techniek en Geest.

Niets is zo fataal voor de revolutie, als de gedachte, dat hij automatisch komen kan. Bakounine rekende op zijn spoedige komst, maar nog kort voor zijn dood bleek, uit hetgeen hij schreef, hoe ontgoocheld hij was. Kropotkine verwachtte de volledige ontvoogding voor het einde der negentiende eeuw en hij dacht, dat de revolutie in Frankrijk zou uitbreken. Al deze hoop werd niet vervuld. De arbeiders hadden minder daadkracht dan men gemeend had, de partijen bleven bij het parlementarisme, de revolutionairen waren niet berekend voor hun taak, maar in ieder geval, wij leven nog steeds in het kapitalisme.

Omdat men de revolutie zo nabij geacht heeft en als onvermijdelijk beschouwde, heeft men zich meer bezig gehouden met de revolutie aan te kondigen dan voor te bereiden. Dit dwaas optimisme had tot gevolg, dat men dacht, dat hetgeen men wenste ook natuurnoodzakelijk komen zou.

Wij zijn getuigen van de prachtigste vorderingen der techniek. De dromen der Alchemisten schijnen in vervulling te gaan. Men geeft aan gummi de hardheid van glas en aan glas de soepelheid van gummi. Maar maakt dit de omvorming der maatschappij tot een zekerheid? De revolutie is geen schepping der technische wetenschap. Tegenover het mechanisme der dingen staat de dialectiek der feiten.

Marx kondigde aan, dat de revolutie het eerst in Engeland zou uitbreken, later meende hij in Duitsland. Het was echter in Rusland, dat een grote sociale omwenteling plaats vond. De ijzeren wil van een groep mensen om de macht te nemen en met alle middelen te behouden speelde een grote rol.

Het industrie-proletariaat bedroeg 7

Men ontmoet zo vaak personen, die uit hun ervaring met enkele mensen maar direct afleiden, dat de kollektiviteit ook zo gunstig of ongunstig zou zijn. Men vergeet daarbij, dat de verschillen individueel zijn en dat, wat men als kenmerken voor bepaalde volkeren en groepen aanziet, algemeen menselijke eigenschappen zijn. Dergelijk gangbare vooroordelen hangen nog als wolven van wanbegrip om ons heen. Men moet altijd van het bijzondere tot het algemene komen. En niet uit een veralgemening het bijzondere verklaren.

Dat wij dit schrijven, komt niet voort uit de behoefte, om de gezagsmoraal van het mozaïsch: „Gij zult niet” van de tien geboden tot het gekkennummer uit te breiden. Maar om ons bewust te maken van de zeer betrekkelijke juistheid van dergelijke generalisaties welke dikwijls tot grote geschiedkundige gebeurtenissen zijn terug te voeren en de sfeer der discussie van zulk soort onnozelheden te zuiveren.

pCt. der bevolking. Het tweede land, dat ook al niet de noodzakelijk geachte voorwaarden voor de revolutie bezat was Spanje, waar minder dan 25 pCt. tot het proletariaat behoorde. Wel waren er duizenden militanten, die bereid waren offers te brengen.

De kans tot omverwerping kan aanwezig zijn, maar niet de wil om deze te volvoeren. Nooit waren de voorwaarden zo gunstig als in Duitsland na de eerste wereldoorlog, maar het gebrek aan inzicht bij de massa en de lafheid der leiders verhinderden een beslissende stap. Van 1929—32 leefden 13 miljoen werk-

lozen der Verenigde Staten in barakken en stierven als ratten, maar waar bleef de revolutie ook na de geweldige beurskrach? Nadat Roosevelt de steunkassen had opgericht gingen de werklozen in hun Fordje naar het stempelkantoor. Tenzij er revolutionair bewustzijn aanwezig is, zullen de arbeiders zich bij slechte toestanden nog niet in de strijd storten. Men moet niet menen, dat de bevrijding der loonslavernij iets is, dat vanzelf komt, want deze is het resultaat van het handelend optreden der arbeiders.

VOOR HET BEHOUD VAN DE KRANT.

Het zal onze lezers bevreemd hebben, dat wij, nu, vrij kort na de actie „Trotz Alledem” alweer van een noodtoestand moeten spreken, waarin de krant verkeert. De zaak is echter, dat na het betalen van een ontstane schuld, per slot is gebleken, dat de inkomsten uit de abonnementsgelden, de onkosten van het drukken en verspreiden van Spartacus niet kunnen dekken.

Indien onze krant, zoals het merendeel der andere periodieken, op een zakelijke basis beruiste, zou dit een reden zijn om de uitgave te staken.

Wij echter houden koppig vast, omdat wij de overtuiging hebben dat Spartacus broodnodig is in de strijd van de arbeidersklasse.

Wij willen en moeten zijn: een wapen in de klassenstrijd! Iedere arbeider, die de strijd wil, moet leren het wapen te hanteren. Hij moet daarom in de aller eerste plaats dit wapen, als zijn eigen beschouwen, voor welks bestaan en doelmatigheid hij verantwoordelijk is.

Niet slechts de redactie van Spartacus, niet slechts de leden van de Spartacusbond voelen zich verantwoordelijk voor het voortbestaan van de krant, neen, iedere lezer, die instemt met datgene wat Spartacus propageert, die de inzichten van Spartacus tot de zijne heeft gemaakt, is medeverantwoordelijk. Het is immers zijn wapen, zijn krant! In zijn dagelijkse strijd tegen de verdomming der arbeiders door de heersende klassen, in zijn conflicten in zijn bedrijf, put hij kracht en steun uit onze krant. Nu de toestand van de arbeidersklasse erger is dan ooit, duizenden levens van jonge arbeiders bedreigd worden, de gehele werkende bevolking van Nederland en ook daarbuiten steeds meer afglijdt naar een bestaansminimum, dat op den duur ondraaglijk wordt, nu mogen we zeker niet verdwijnen!

Geldgebrek mag het einde niet zijn van een strijd-orgaan!

De actie Trotz Alledem heeft ons uit de onmiddellijke nood geholpen. Nu gaat het er echter om, het wekelijks terugkerende tekort te kunnen dekken. In onze vorige krant hebben we daarom, om een regelmatige vrijwillige bijdrage gevraagd. We weten, dat niet alle lezers, die toch

wel wat voor de krant over hebben, zich kunnen verbinden, regelmatig een bedrag af te staan. Wel kan iedere lezer zijn activiteit voor de krant verhogen.

Dat kan hij o.a. doen, door twee abonnementen op Spartacus te nemen. Het tweede nummer kan gratis verspreid worden, dan wel verkocht. Op deze wijze worden onze inkomsten regelmatig verhoogd en de krant op groter schaal gelezen. Dus twee vliegen in één klap.

Voor dat doel verzoeken wij U onderstaand formulier in te vullen en ons zo spoedig mogelijk te doen toekomen.

Werk! voor het behoud van de krant, vecht koppig door. Geen enkele tegenslag ontmoedigt ons!

Ondergetekende is bereid direct ingaande een tweede abonnement op het weekblad Spartacus te nemen.

*) Heden stort hij daartoe op postrekening nummer 168797 ten name van Uitgeverij De Vlam voor de eerste maal het verschuldigde voor dit extra-abonnement, dat ingaat per 1 Juli 1947, zijnde over het derde kwartaal f 1.95.

*) Hij verzoekt hiermede als weekabonné hem voor het vervolg twee exemplaren van Spartacus aan te bieden, waarvoor hij dus dertig cent per week zal betalen.

Naam:

Woonplaats:

Adres:

*) Doorhalen wat niet te pas komt.
Aan Adm. Spartacus, Postbus 7046, Amsterdam Zuid 2.

*Werft nieuwe abonne's
voor „Spartacus”*

SPARTACUS

ORGAAN

COMMUNISTENBOND „SPARTACUS”

No. 31 Weekblad 2 Augustus '47

WAAR HET OM GAAT!

Nu de oorlog in Indonesië een feit is, is er enige beweging in het progressieve kamp merkbaar. „De Vlam” schrijft gauw een brief aan de regering, verschillende leden van de Partij v.d. Arbeid willen beginselherziening en Ds. Buskes spreekt zelfs van verraad aan eigen beginselen.

Deze lieden, die de hun zo dierbare regering op het kussen hebben gebracht en gehouden, vooral om het tot stand komen van Lingadjatti, wat hadden zij redelijkerwijs, of (er zijn ook Marxisten onder hen) historisch-materialistischer wijs anders kunnen verwachten, dan dat de regering de enig mogelijke weg zou bewandelen, om het kapitaal, in Indonesië belagd, niet verloren te doen gaan? Het „geen betekent, het verder te gebruiken ter uitbuiting van de arbeidskracht der Indonésische bevolking. En deze weg zijn zij gegaan. De „reactie”, de boeman, die er in den beginne al direct op had willen slaan, had op z'n minst genomen een voor het kapitaal roekeloze politiek gevolgd. Die „reactie” belichaamd naar het heet in de anti-revolutionairen, vertegenwoordigt echter niet het eigenlijke groot-kapitaal en nog minder het koloniale kapitaal. Het is vanouds de partij der „kleine luyden” en plattelandsbevolking, die de geest van Oranje en het koningshuis levend moet houden, om geschikte sujetten te kweken, als het op vechten aankomt. Zij zijn dus voor het eigenlijke vuile werk. Maar het sluwe koloniale kapitaal schoof zij voorwaarts.

diet aanzienlijk steunen, hetgeen tezamen met de hoeveelheden olie, tin en rijst, welke voor de Nederlanders beschikbaar zullen komen, maakt, dat wij van de Nederlandse lening ten minste weten waar het geld voor gebruikt wordt. Hetgeen meer is dan gezegd kan worden van de laatste lening aan Frankrijk.

Dit „gebaar” van de Wereldbank — praktisch een Amerikaanse onderneming — wordt niet begrijpelijk als men de tot de Nederlanders gerichte woede-uitbarstingen in de Amerikaanse pers zou lezen. Begrijpelijker daarentegen wordt het wel als men weet, dat met het uitbreken der

terlijke band met Nederland.

Oorspronkelijk leek het dus, dat de Amerikaanse regering deze laatste eis der Indonésiers ondersteunde. Heel duidelijk was de politiek der Amerikaanse bourgeoisie gericht op het uiteenslaan der koloniale rijken. Niet alleen tegen Nederland

Uit de inhoud:

1. Het heilige Rusland. (IV)
2. Opnieuw voor het behoud van onze krant.
3. Staking aan de Antwerpse Haven

7e Jaargang No. 32

US

SPARTACUS

Red. en Adm.:
bus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
p. kw. f 1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„Vlam”, postgiro 168797 te A'dam

zich kort na de oorlog. In aller leest nog hoe de Amerikaanse ook invloed probeerde uit te Brits-Indië. Ook daar probeerde Amerikaanse regering de bemiddelen tussen de diverse belangen, maar zodanig, dat de Engelse vrijwel volledig uitgeschakeld.

band willen wij er ook op wijzen. Amerika geheel tegen de oorlog afspreek in, de verschillende ten bijeen roept om een vredesoorlog Japan op te stellen. Zoals de oorspronkelijke bedoeling, „de Vier” eerst de buit zouden

nderde houding van Amerika verre Oosten hangt samen met de politiek van Amerika jegens Blijkbaar ziet de Amerikaanse dat de tegenstellingen niet „vredelievende” weg kunnen gelost. De oorlogszuchtige Trude financiering van deze „doet plan-Marshall spreken duidelijk.

voeren in deze tijd betekent de eerste plaats voorbereiding tot den. Dit laatste is echter pas als de gehele industriële productie aanstaande gevecht is afgeometingelingspolitiek, die Amerika Rusland voert, houdt echter in een blokvorming in het Westen, in het Oosten.

dat Amerika de Japanse indier wil ontwikkelen, maar ook, de dagen geleden nogmaals heeft

den gesteld indien Nederland en Indonesië tot overeenstemming kunnen komen. Amerika, dat zoals een derer dagen in de kranten was te lezen, geschrokken was van de communistische invloeden in Indonesië, kan voor zijn oorlogvoering geen Indonesië gebruiken, dat als een „stokebrand” in Zuid Oost-Azië werkt. Vandaar zijn wens, dat Nederland toezicht houdt en tevens, met het oog op de aanstaande voor de oorlogvoering afgestemde industrialisatie, dat de olievelen niet worden vernietigd. De Volkskrant van 30 Juli berichtte — het moge slechts als illustratie dienen — dat de Amerikaanse regering de

Techniek en Ge

Niets is zo fataal voor de re als de gedachte, dat hij automati men kan. Bakounine rekende o spoedige komst, maar nog kort v dood bleek, uit hetgeen hij schre ontgoocheld hij was. Kropotkin wachtte de volledige ontvoogding het einde der negentiende eeuw dacht, dat de revolutie in Frankr uitbreken. Al deze hoop werd n vuld. De arbeiders hadden minde kracht dan men gemeend had, de bleven bij het parlementarisme, d lutionairen waren niet berekend hun taak, maar in ieder geval, w nog steeds in het kapitalisme.

Omdat men de revolutie zo n acht heeft en als onvermijdel schouwde, heeft men zich meer b houden met de revolutie aan te gen dan voor te bereiden. Dit dw timisme had tot gevolg, dat men dat hetgeen men wenste ook natu zakelijk komen zou.

Wij zijn getuigen van de pra vorderingen der techniek. De droe Alchemisten schijnen in vervul gaan. Men geeft aan gummi de h van glas en aan glas de soepelh gummi. Maar maakt dit de om der maatschappij tot een zekerh revolutie is geen schepping der sche wetenschap. Tegenover het nisme der dingen staat de dialek feiten.

Marx kondigde aan, dat de r het eerst in Engeland zou uitbrek meende hij in Duitsland. Het wa in Rusland, dat een grote soci wenteling plaats vond. De ije van een groep mensen om de n nemen en met alle middelen te b speelde een grote rol.

Het industrie-proletariaat be

Men ontmoet zo vaak perso uit hun ervaring met enkele mens direkt afleiden, dat de kollektij zo gunstig of ongunstig zou zij vergeet daarbij, dat de verschil vidueel zijn en dat, wat men als ken voor bepaalde volkeren en aanziet, algemeen menselijke eig pen zijn. Dergelijk gangbare voor hangen nog als wolken van wanbegrip om ons heen. Men moet altijd van het bijzondere tot het algemene komen. En niet uit een veralgemening het bijzondere verklaren.

Dat wij dit schrijven, komt niet voort uit de behoefte, om de gezagsmoraal van het mozaïsch: „Gij zult niet” van de tien geboden tot het gekkennummer uit te breiden. Maar om ons bewust te maken van de zeer betrekkelijke juistheid van dergelijke generalisaties welke dikwijls tot grote geschiedkundige gebeurtenissen zijn terug te voeren en de sfeer der dis kussie van zulk soort onnozelheden te zuiveren.

leven. „sozialisten en kapitalisten” met reputatie, maar voren, om te onderhandelen.

MAAR DE TROEPENZAKEN GINGEN DOOR.

„Niet alleen, dat het aantal doden groot zal zijn,” schrijft „De Vlam”, „de kapitaalvermieti ging zal enorm zijn, zodat het gevolg van dit noodlottig avontuur slechts zijn kan volledige uitputting van het Nederlandse Volk.”

„Het democratische socialisme moet thans met kracht optreden.... voor een aanzienlijke vermindering (spate Sp.) van de Neder landse troepensterkte in Indonesie.

Dit is een half-zacht „Blut und Boden” en Lebensraum”.

Wat een zeker gedeelte van dit „volk” be treft kan „De Vlam” gerust zijn. Die hebben de macht en zullen er wel voor zorgen, dat zij niet aan uitputting gaan lijden. Het gelag betaalt de arbeidersklasse.

Dit veel geprezen Lingadjatti kon nooit anders bedoeld zijn, dan een verlengstuk van de bloedige Malino-overeenkomst. Met welke middelen deze tot stand is gekomen heeft de „progressie ve” regering listig geheim gehouden.

De facto, als feit, heeft zij de Republikei nse regering erkend. Hoe zou zij anders met haar kunnen onderhandelen? En dit aan de praat houden was nodig.

Twee jaar geleden had de Ned. regering de middelen niet om op te trekken. At onderhandelen heeft zij zich die verschaft. In de vorm van een leger en wapens. Hoe meer troepen er in Indo nesie kwamen, hoe hoger de eisen aan de Republiek gesteld.

De onrust, die er onder de arbeidersklasse was, heeft allengs plaatsgemaakt voor een geloof, dat het wel niet tot oorlog zou komen. De aan prijzers van Lingadjatti hebben daar het hunne toe bijgedragen. Zij hebben meegewerkt om deze onrust te doen bedaren en daardoor de mogelijk heid van een gewapend optreden bevorderd.

Wat er precies in deze vage overeenkomst van Lingadjatti vervat is, interesseert ons maar matig. De machtsmiddelen, die, leg zo'n

arbeidersklasse erger is dan ooit, duizen den levens van jonge arbeiders bedreigd worden, de gehele werkende bevolking van Nederland en ook daarbuiten steeds meer afglijdt naar een bestaansminimum, dat op den duur ondraaglijk wordt, nu mogen we zeker niet verdwijnen!

Geldgebrek mag het einde niet zijn van een strijd-organ!

De actie Trotz Alledem heeft ons uit de onmiddellijke nood geholpen. Nu gaat het er echter om, het wekelijks terugke rende tekort te kunnen dekken. In onze vorige krant hebben we daarom, om een regelmatige vrijwillige bijdrage gevraagd. We weten, dat niet alle lezers, die toch

Woonplaats:

Adres:

*) Doorhalen wat niet te pas komt.
Aan Adm. Spartacus, Postbus 7046, Am sterdam Zuid 2.

Werft nieuwe abonne's
voor „Spartacus”

3. overeenkomst naar zijn belangen uit. Het doel was het „milliarden kapitaal in Indonesie” belegd, voor verdere uitbuiting te behouden. Indien de Republikeinse regering het gezag had blijven uitoe fenen, had zij ook de macht gehad te bestemmen, hoe de winst aangewend en verdeeld zou worden. En aangezien de Republikeinse regering van intel lectuelen met meerdere krachten dan alleen deze bevolkingsgroep rekening moet houden, daar zelfs op steunt, had het kunnen zijn, dat de winst van de Nederlandse „milliarden illusoir” werd en daar mede het hele kapitaal.

Het kapitaal moet winst afwerpen, d.i. de arbeidskracht exploiteren, of het is voor de be zitter van onwaarde geworden.

Al dit gasputter van lieden, die het begin sel van „Blut und Boden” aanhangen, is onmachtig iets aan het verdere verloop der gebeurtenissen te veranderen. Ook zij vinden, dat het kapitaal in Indonesie voor de Nederlandse kapitalisten be houden moet blijven, want het „Ned. volk” mag niet aan „uitputting te gronde gaan”. Wat daar van waar is, laten we in het midden. Het behoud van het kapitaal heeft ons de laatste 33 jaar niets dan oorlog, crisis en onderdrukking gebracht en het beetje democratie, dat de arbeiders nog enige armslag gaf, zo goed als opgeruimd.

Het „communisme” doet bij dit alles goe de zaken. Het protesteert en protesteert en roept op tegen het Amerikaanse kapitaal, om de arbei ders klasse over te halen bij de komende grote worsteling een vijfde kolonne te vormen voor het „heilige Rusland”.

Toen de arbeiders hier in Nederland werke lijk blijk gaven te willen strijden tegen de troepenverscheping, toen het directe belang van de massa, zijn kinderen, verloofden en jonge man nen terug te houden van de verre onzekerheid, ver bonden was met de strijd tegen de koloniale oor log, en uitbuiting, het psychologisch moment dus, was de EVG neutraal en de CPN leiders ontbonden de stakingen, toen deze enkele uren oud waren. Het koloniale kapitaal aldus een onschatbare

dier aanzienlijk steunen, hetgeen tezamen met de hoeveelheden olie, tin en rijst, wel ke voor de Nederlanders beschikbaar zul len komen, maakt, dat wij van de Neder landse lening ten minste weten waar het geld voor gebruikt wordt. Hergaan meer is dan gezegd kan worden van de laatste lening aan Frankrijk.

Dit „gebaar” van de Wereldbank — praktisch een Amerikaanse onderneming — wordt niet begrijpelijk als men de tot de Nederlanders gerichte woede-uitbar stingen in de Amerikaanse pers zou lezen. Begrijpelijker daarentegen wordt het wel als men weet, dat met het uitbreken der

terlijke band met Nederland.

Oorspronkelijk leek het dus, dat de Amerikaanse regering deze laatste eis der Indonesiërs ondersteunde. Heel duidelijk was de politiek der Amerikaanse bour geoisie gericht op het uiteenslaan der kolo niale rijken. Niet alleen tegen Nederland

Uit de inhoud:

1. Het heilige Rusland. (IV)
2. Opnieuw voor het behoud van onze krant.
3. Staking aan de Antwerpse Haven

7e Jaargang No. 32

US

SPARTACUS

Red. en Adm.:
bus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
p. kw. f. 1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„Vlam”, postgiro 168797 te Aldam

zich kort na de oorlog. In aller leeft nog hoe de Amerikaanse ook invloed probeerde uit te Brits-Indië. Ook daar probeer-rikaanse regering de bemidde- spelen tussen de diverse belan- n, maar zodanig, dat de En- t vrijwel volledig uitgeschakeld p.

rband willen wij er ook op wij- Amerika geheel tegen de oort afspraak in, de verschillende en bijeen roept om een vredes- or Japan op te stellen. Zoals s de oorspronkelijke bedoeling, tote Vier” eerst de buit zouden

nderde houding van Amerika /erre Oosten hangt samen met rde politiek van Amerika jegens Blijkbaar ziet de Amerikaanse e dat de tegenstellingen niet „vredelievende” weg kunnen gelost. De oorlogszuchtige Tru- de financiering van deze „doc- et plan-Marshall spreken dui- l.

voeren in deze tijd betekent e eerste plaats voorbereiding tot ren. Dit laatste is echter pas ls de gehele industriële produc- aanstaande gevecht is „afge- omsingelingspolitiek, die Ame- Rusland voert, houdt echter in, een blokvorming in het Westen, in het Oosten.

, dat Amerika de Japanse in- der wil ontwikkelen, maar ook, e dagen geleden nogmaals heeft

den gesteld indien Nederland en Indone sië tot overeenstemming kunnen komen. Amerika, dat zoals een dezer dagen in de kranten was te lezen, geschrokken was van de communistische invloeden in Indo nesie, kan voor zijn oorlogvoering geen Indonesië gebruiken, dat als een „stoke brand” in Zuid Oost-Azië werkt. Vandaar zijn wens, dat Nederland toezicht houdt en tevens, met het oog op de aanstaande voor de oorlogvoering afgestemde indu strialisatie, dat de olievelden niet worden vernietigd. De Volkskrant van 30 Juli berichtte — het moge slechts als illustratie dienen — dat de Amerikaanse regering de

Techniek en Ge

Niets is zo fataal voor de r als de gedachte, dat hij automa men kan. Bakounine rekende spoedige komst, maar nog kort v dood bleek, uit hetgeen hij sch ontgoocheld hij was. Kropotk wachtte de volledige ontvoogdin het einde der negentiende eeuw dacht, dat de revolutie in Frank uitbreken. Al deze hoop werd v vuld. De arbeiders hadden mind kracht dan men gemeend had, de bleven bij het parlementarisme, lutionnaires waren niet bereken hun taak, maar in ieder geval, v nog steeds in het kapitalisme.

Omdat men de revolutie zo r acht heeft en als onvermijde schouwde, heeft men zich meer h houden met de revolutie aan t gen dan voor te bereiden. Dit dy timisme had tot gevolg, dat me dat hetgeen men wenste ook nat zakelijk komen zou.

Wij zijn getuigen van de pr vorderingen der techniek. De dro Alchemisten schijnen in vervu gaan. Men geeft aan gummi de van glas en aan glas de soepel gummi. Maar maakt dit de om der maatschappij tot een zeker revolutie is geen schepping der sche wetenschap. Tegenover het nisme der dingen staat de dialel feiten.

Marx kondigde aan, dat de het eerst in Engeland zou uitbrek meende hij in Duitsland. Het wa in Rusland, dat een grote soc wenteling plaats vond. De ijs van een groep mensen om de nemen en met alle middelen te t speelde een grote rol.

Het industrie-proletariaat be

Men ontmoet zo vaak perso uit hun ervaring met enkele men direkt afleiden, dat de kollektiv zo gunstig of ongunstig zou v vergeet daarbij, dat de verschil vidueel zijn en dat, wat men als ken voor bepaalde volkeren en aanziet, algemeen menselijke eig pen zijn. Dergelijk gangbare vol hangen nog als wolven van wanbegrip om ons heen. Men moet altijd van het bijzondere tot het algemene komen. En niet uit een veralgemening het bijzondere verklaren.

Dat wij dit schrijven, komt niet voort uit de behoefte, om de gezagsmoraal van het mozaïsch: „Gij zult niet” van de tien geboden tot het gekkennummer uit te breiden. Maar om ons bewust te maken van de zeer betrekkelijke juistheid van dergelijke generalisatie's welke dikwijls tot grote geschiedkundige gebeurtenissen zijn terug te voeren en de steer der dis kussie van zulk soort onnozelheden te zuiveren.

1/ dienst bewijzen. Maar toen was de kans om mee te regeren nog niet zo goed als verkeken. Zo heb ben ook zij er het hunne tes bijgedragen om de geest van verzet tegen het koloniale kapitaal te breken. En de koloniale kapitalisten tonen zich niet eens dankbaar.

De arbeidersklasse moet uit dit alles een les trekken, dat, wie de macht heeft, beslist dat het er voor haar om gaat haar klasse-macht op te bouwen, los van alle konkelerende politie ke partijen en van de bedrijven georganiseerd. Had de Nederlandse arbeidersklasse bij de eer ste verscheppingen een organisatie gehad, die vol komen in haar handen was geweest, dan had zij stellig, gezien de geest, die er toen heerste, op de loop der gebeurtenissen invloed kunnen uit oefenen. Zij had een beeld van kracht en kunnen gegeven, waarbij de invloedrijke politieke partijen in het niet zouden zijn gezonken.

VAKBOND EN STRIJD

De Nederlandse arbeidersklasse heeft op het beslissende ogenblik, toen het Nederlands leger op de Republiek Indonesia werd losgelaten, het enige mogelijke antwoord niet gegeven. De Neder landse arbeiders zijn tegenstanders van deze ko loniale oorlog, zij spreken hun afkeer ertegen uit en vinden het verschrikkelijk dat er opnieuw bloed wordt vergoten om de oude koloniale onder drukking weer te herstellen. Maar tot een daad die hun afkeer tot uitdrukking brengt, is het niet gekomen. Met veldtochten kunnen de burger lijke bladen constateren, dat het „op kleine uitzonderingen na, overal vastig is gebleven. En toch zou het enig juiste antwoord zijn ge weest: algemene werkstaking het gehele bedrijfs leven ze lang stilleggen, totdat de regering aan de eisen der arbeiders gehoor geeft. Geen slag meer, totdat het bevel is gegeven: stopzet ten, van wat men den politieke actie noemt.

De CPN is wel in actie gekomen, maar natuur lijk op een wijze, die met haar werkzaamheid als parlementaire partij, die naast geroeperen te zijn de arbeiders te moeten leiden, overeenkomt.

Woonplaats:

Adres:

*) Doorhalen wat niet te pas komt.
Aan Adm. Spartacus, Postbus 7046, Am sterdam Zuid 2.

Werft nieuwe abonne's
voor „Spartacus”

2/ is reert in de Tweede Kamer aan woord van protest laten horen, dat, zoals te verwachten was, terzijde werd gelegd. Verder werden in een reeks van steden protestvergaderingen gehouden, in Amsterdam b.v. met 25 à 30.000 deelnemers. De redevoeringen, die bij de vergadering de inder druk wecten, dat de CPN de arbeiders tot voort durende actie zou oproepen, werden met laaiend enthousiasme begroet. Maar dit enthousiasme heeft onder de leiding van de CPN en EVC al leen geleid tot de verklaring van de EVC, afu. Transportarbeiders, dat zij niet aan verdere transporten naar Indonesië zal meewerken. En de gehele arbeidersbevolking van Nederland werd opgeroepen klaar te staan, om op het sein van de transportarbeiders als een man, het werk neer te leggen.

De enige mogelijkheid, om aan de heersen de Klasse in Nederland de wil van de meerder heid der bevolking duidelijk te maken, werd uit gesteld, totdat de leiding van de EVC tot de algemene staking zal oproepen. Tegenover de daad van geweld t.o.v. de Indonesische bevol king moet de arbeidersklasse de daad stellen, daaraan niet mee te willen werken. En deze daad kan niet uitgesteld worden, totdat het geweld zijn werk heeft gedaan. Als de Indonesische ar beiders en boeren, die na 300 jaren koloniale onderdrukking, nauwelijks twee jaren van een ietsje vrijheid geproefd te hebben, met geweld weer in hun onvrijheid zijn teruggebracht, kan geen enkele nog zo grootse actie van de Ned. arbeiders dit ongedaan maken. Uitstel betekent in dit geval de tijd voorbij laten gaan zonder juist datgene te doen, wat alleen hulp kan bie den.

Een tweede, absoluut foutieve houding van de leiding der CPN en EVC maakt, dat de grote actie der arbeiders, die doeltreffend zou zijn, niet tot stand kan komen, omdat de leiding, in plaats van ze te bevorderen, ze tegenhoudt. De taotiek der CPN is, eerst de Transportarbeiders georganiseerd in de EVC, in het vuur te brengen en dan stappe-gewijs andere groeperingen, zoals vakarbeiders, georganiseerd in te brengen.

diet aanzienlijk steunen, hetgeen tezamen met de hoeveelheden olie, tin en rijst, wel ke voor de Nederlanders beschikbaar zul len komen, maakt, dat wij van de Neder landse lening ten minste weten waar het geld voor gebruikt wordt. Hetgeen meer is dan gezegd kan worden van de laatste lening aan Frankrijk.

Dit „gebaar” van de Wereldbank — practisch een Amerikaanse onderneming — wordt niet begrijpelijk als men de tot de Nederlanders gerichte woede-uitbar stingen in de Amerikaanse pers zou lezen. Begrijpelijk daarentegen wordt het wel als men weet, dat met het uitbreken der

terlijke band met Nederland.

Oorspronkelijk leek het dus, dat de Amerikaanse regering deze laatste eis der Indonesiërs ondersteunde. Heel duidelijk was de politiek der Amerikaanse bour geoisie gericht op het uiteenslaan der kolo niale rijken. Niet alleen tegen Nederland

Uit de inhoud:

1. Het heilige Rusland. (IV)
2. Opnieuw voor het behoud van onze krant.
3. Staking aan de Antwerpse Haven

7e Jaargang No. 32

US SPARTACUS

Red. en Adm.:
Postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
A.p.k.w. f.1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„Vlam”, postgiro 168797 te A'dam

in zich kort na de oorlog. In aller g leeft nog hoe de Amerikaanse te ook invloed probeerde uit te Brits-Indië. Ook daar probeer Amerikaanse regering de bemidde spelen tussen de diverse belan en, maar zodanig, dat de En at vrijwel volledig uitgeschakeld en.

erband willen wij er ook op wij Amerika geheel tegen de oor te afspraak in, de verschillende den bijeen roept om een vredes oor Japan op te stellen. Zoals is de oorspronkelijke bedoeling, rote Vier” eerst de buit zouden

anderde houding van Amerika Verre Oosten hangt samen met rde politiek van Amerika jegens Blijkbaar ziet de Amerikaanse e dat de tegenstellingen niet „vredelievende” weg kunnen gelost. De oorlogszuchtige Tru de financiering van deze „doc het plan-Marshall spreken dui

voeren in deze tijd betekent de eerste plaats voorbereiding tot ren. Dit laatste is echter pas ls de gehele industriële produc aanstaande gevecht is afge omsingelingspolitiek, die Ame Rusland voert, houdt echter in een blokvorming in het Westen, in het Oosten.

dat Amerika de Japanse in der wil ontwikkelen, maar ook, je dagen geleden nogmaals heeft

laten weten, dat dollars beschikbaar wor den gesteld indien Nederland en Indone sië tot overeenstemming kunnen komen. Amerika, dat zoals een dezer dagen in de kranten was te lezen, geschrokken was van de communistische invloeden in Indo nesie, kan voor zijn oorlogvoering geen Indonesië gebruiken, dat als een „stoke brand” in Zuid Oost-Azië werkt. Vandaar zijn wens, dat Nederland toezicht houdt en tevens, met het oog op de aanstaande voor de oorlogvoering afgestemde indu strialisatie, dat de olievelden niet worden vernietigd. De Volkkrant van 30 Juli berichtte — het moge slechts als illustratie dienen — dat de Amerikaanse regering de

Niets is zo fataal voor de mens als de gedachte, dat hij automatisch kan. Bakounine rekende spoedige komst, maar nog kort dood bleek uit hetgeen hij schied ontgoocheld hij was. Kropotkin wachtte de volledige ontvoogding het einde der negentiende eeuw dacht, dat de revolutie in Frankrijk uitbreken. Al deze hoop werd vervuld. De arbeiders hadden minder kracht dan men gemeend had, de bleven bij het parlementarisme. Lutionairen waren niet bereken hun taak, maar in ieder geval, nog steeds in het kapitalisme.

Omdat men de revolutie zo acht heeft en als onvermijde schouwde, heeft men zich meer houden met de revolutie aan te gen dan voor te bereiden. Dit dualisme had tot gevolg, dat men dat hetgeen men wenste ook niet zakelijk komen zou.

Wij zijn getuigen van de voorvindingen der techniek. De Alchemisten schijnen in verv gaan. Men geeft aan gummi de van glas en aan glas de soepel gummi. Maar maakt dit de om der maatschappij tot een zeker revolutie is geen schepping der sche wetenschap. Tegenover het nisme der dingen staat de diale feiten.

Marx kondigde aan, dat de het eerst in Engeland zou uitbrei meende hij in Duitsland. Het w in Rusland, dat een grote soc wenteling plaats vond. De ijz van een groep mensen om de nemen en met alle middelen te speelde een grote rol.

Het industrie-proletariaat be

Men ontmoet zo vaak perso uit hun ervaring met enkele men direkt afleiden, dat de kollektiv zo gunstig of ongunstig zou z vergeet daarbij, dat de verschil vidueel zijn en dat, wat men als ken voor bepaalde volkeren en aanziet, algemeen menselijke eig pen zijn. Dergelijk gangbare voor hangen nog als wolven van wanbegrip om ons heen. Men moet altijd van het bijzondere tot het algemene komen. En niet uit een veralgemeening het bijzondere verklaren.

Dat wij dit schrijven, komt niet voort uit de behoefte, om de gezagsmoraal van het mozaïsch: „Gij zult niet“ van de geboden tot het gekkennummer uit te breiden. Maar om ons bewust te maken van de zeer betrekkelijke juistheid van dergelijke generalisatie's welke dikwijls tot grote geschiedkundige gebeurtenissen zijn terug te voeren en de sfeer der discussie van zulk soort onnozelheden te zuiveren.

haar voorstelling van arbeiders-strijd is die van de vakbonds strijd. Maar zulk een strijd kan de heersende klasse gemakkelijk aan. Temeer, daar het grootste gedeelte der arbeiders in bonden is georganiseerd, wier leiding de politiek der regering steunt. Meer nog, die hun vertegenwoordigers in de regering hadden. Alleen de arbeiders, georganiseerd in de EVC, worden dus in de strijd geworpen en dan nog slechts op bevel van de leiding, étappe-gewijs. Zulk een beweging is, van den beginne af, zeer beperkt en tot mislukking gedoemd.

En toch wordt deze tactiek door de leiding der EVC konsekwent doorgezet. Ze vraagt bespreking met de leiding van het NVV (zijn ook besprekingen met de Christelijke en Katholieke bonden aangevraagd?), om tot gemeenschappelijke actie te komen. Het antwoord is, dat het NVV tot bespreking bereid is, mits... de EVC van de politieke dwangstaking afziet. De leiding der EVC stemt toe.

Ze verklaart dus afstand te doen van de enige weg, die kan worden begaan, wanneer men de regering voor de keuze wil stellen, af te zien van de geweldspolitiek in Indonesië, of anders te doen te krijgen met een beweging, die zij ten slotte niet meer baas kan.

Laten wij het ronduit zeggen: zulk een beweging kan niet gecommandeerd worden door een politieke partij, allermint door de CPN. Hoezeer wij elke strijd van de arbeidersklasse toejuichen, ook al zou hij dan door de CPN of EVC aan het rollen zijn gebracht, indien het een strijd zal worden van de gehele arbeidersklasse - dat is in dit geval absoluut nodig - dan moet hij gedragen worden door de arbeiders zelf. Dan moeten de vertegenwoordigers van de arbeiders in de bedrijven zonder onderscheid van partij of vakbond, de leiding van de beweging in handen hebben.

Geen partij- of vakbondsbelangen mogen in deze strijd een rol spelen. Het belang van de gehele klasse staat op het spel. Zij moet als een man opstaan tegen de nieuwe oorlog, waarvan de oorlog in Indonesië een voorpostengevecht is.

arbeidersklasse erger is dan ooit, duizenden levens van jonge arbeiders bedreigd worden, de gehele werkende bevolking van Nederland en ook daarbuiten steeds meer afglijdt naar een bestaansminimum, dat op den duur ondraaglijk wordt, nu mogen we zeker niet verdwijnen!

Geldgebrek mag het einde niet zijn van een strijd-orgaan!

De actie Trotz Alledem heeft ons uit de onmiddellijke nood geholpen. Nu gaat het er echter om, het wekelijks terugkerende tekort te kunnen dekken. In onze vorige krant hebben we daarom, om een regelmatige vrijwillige bijdrage gevraagd. We weten, dat niet alle lezers, die toch

Woonplaats:

Adres:

*) Doorhalen wat niet te pas komt.
Aan Adm. Spartacus. Postbus 7046, Amsterdam Zuid 2.

Werft nieuwe abonne's voor „Spartacus“

Van het staal werden georganiseerd. Als het de EVC en omst in met de strijd tegen de oorlog, dan zal zij hiernaar moeten medewerken. De bevrijding van de arbeidersklasse kan alleen het werk van haar zelf zijn.

VERLIES EN WINSTREKENING.

De finaciele uitkomsten van een onderneming zijn in het kapitalisme van beslissende betekenis. Daar gaat het immers om. En al zijn de lasten hoog wanneer de baten de lasten maar flink overtreffen, dan beantwoordt de onderneming aan het gestelde doel, van winstmakerij. Van die gezichtshoek uit, kan men in het algemeen het doen en laten van de ondernemingen vrij juist beordelen. Het doel is winst, de belangen van de massa zijn niets.

Dit geldt ook voor de gehele heersende klasse, die op de beurs en in de politiek alleen op de winstresultaten let.

Het is daarbij ook van geen betekenis, hoe het lot is van de werkende massas. De interesse daarv voor gaat maar net zo ver als de winstbelangen ermee verband houden. Het is daarbij ook niet belangrijk, in het huidige ver ontwikkelde kapitalisme, welke partij of partijen de macht in de staat uitoefenen en evenmin of er veel of weinig genationaliseerde bedrijven zijn. De regeringen treden op als de bedrijfsleiders van de grote georganiseerde kapitaalsmacht en zijn feitelijk niet anders dan de grote employé's van de machtige kapitaalbelangen. En de vraag, of veel of weinig genationaliseerde bedrijven gewenst zijn, is slechts een kwestie van totale mogelijkheden van de winstmakerij.

De tweede wereldoorlog ging evenals de eerste om winstobjecten en beheersing van de productie-krachten.

De winst en verliesrekening van de USA alleen, wees tenslotte een prachtig batig saldo aan. De andere kapitaalsgroepen hadden over het algemeen een groot nadelig saldo, om van de verliezen van de arbeidersklasse, internationaal, maar niet te spreken.

De gebeurtenissen in Indonesië draaien ook om de winst- en verliesrekening.

diet aanzienlijk steunen, hetgeen tezamen met de hoeveelheden olie, tin en rijst, welke voor de Nederlanders beschikbaar zullen komen, maakt, dat wij van de Nederlandse lening ten minste weten waar het geld voor gebruikt wordt. Hetgeen meer is dan gezegd kan worden van de laatste lening aan Frankrijk.

Dit „gebaar“ van de Wereldbank — praktisch een Amerikaanse onderneming — wordt niet begrijpelijk als men de tot de Nederlanders gerichte woede uitbarstingen in de Amerikaanse pers zou lezen. Begrijpelijk daarentegen wordt het wel als men weet, dat met het uitbreken der

terlijke band met Nederland.

Oorspronkelijk leek het dus, dat de Amerikaanse regering deze laatste eis der Indonesiërs ondersteunde. Heel duidelijk was de politiek der Amerikaanse bourgeoisie gericht op het uiteenslaan der koloniale rijken. Niet alleen tegen Nederland

Uit de inhoud:

1. Het heilige Rusland. (IV)
2. Opnieuw voor het behoud van onze krant.
3. Staking aan de Antwerpse Haven.

SPARTACUS

Red. en Adm.:
Postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
p.p. kw. f 1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„de Vlam“, postgiro 168797 te A'dam

in zich kort na de oorlog. In aller g leeft nog hoe de Amerikaanse le ook invloed probeerde uit te Brits-Indië. Ook daar probeer- Amerikaanse regering de bemiddel- spelen tussen de diverse belan- gen, maar zodanig, dat de En- nt vrijwel volledig uitgeschakeld en.

erband willen wij er ook op wij- Amerika geheel tegen de oor- te afspraak in, de verschillende den bijeen roept om een vredes- oor Japan op te stellen. Zoals de de oorspronkelijke bedoeling, grote Vier“ eerst de buit zouden

anderde houding van Amerika Verre Oosten hangt samen met erde politiek van Amerika jegens Blijkbaar ziet de Amerikaanse le dat de tegenstellingen niet „vredelievende“ weg kunnen gelost. De oorlogszuchtige Tru- de financiering van deze „doc- het plan-Marshall spreken dui- al.

voeren in deze tijd betekent de eerste plaats voorbereiding tot ren. Dit laatste is echter pas als de gehele industriële produc- aanstaande gevecht is afge- omsingelingspolitiek, die Ame- Rusland voert, houdt echter in- een blokvorming in het Westen, in het Oosten.

r, dat Amerika de Japanse in- der wil ontwikkelen, maar ook, ge dagen geleden nogmaals heeft

laten weten, dat dollars beschikbaar worden gesteld indien Nederland en Indone- sië tot overeenstemming kunnen komen. Amerika, dat zoals een dezer dagen in de kranten was te lezen, geschrokken was van de communistische invloeden in Indone- sië, kan voor zijn oorlogvoering geen Indonesië gebruiken, dat als een „stoke- brand“ in Zuid Oost-Azië werkt. Vandaar zijn wens, dat Nederland toezicht houdt en tevens, met het oog op de aanstaande voor de oorlogvoering afgestemde Indu- strialisatie, dat de olievelen niet worden vernietigd. De Volkskrant van 30 Juli berichtte — het moge slechts als illustratie dienen — dat de Amerikaanse regering de

Techniek en Ge

Niets is zo fataal voor de als de gedachte, dat hij automa men kan. Bakounine rekende spoedige komst, maar nog kort dood bleek, uit hetgeen hij sch ontgoocheld hij was. Kropotk wachtte de volledige ontvoogdi het einde der negentiende eeu dacht, dat de revolutie in Fran uitbreken. Al deze hoop werd vult. De arbeiders hadden mind kracht dan men gemeend had, de bleven bij het parlementarisme, lutionairen waren niet bereken hun taak, maar in ieder geval, nog steeds in het kapitalisme.

Omdat men de revolutie zo acht heeft en als onvermijde schouwde, heeft men zich meer houden met de revolutie aan gen dan voor te bereiden. Dit d timisme had tot gevolg, dat me dat hetgeen men wenste ook nat zakelijk komen zou.

Wij zijn getuigen van de pr vorderingen der techniek. De dr Alchemisten schijnen in verv gaan. Men geeft aan gummi de van glas en aan glas de soepell gummi. Maar maakt dit de on der maatschappij tot een zeker revolutie is geen schepping der sche wetenschap. Tegenover he nisme der dingen staat de diale feiten.

Marx kondigde aan, dat de het eerst in Engeland zou uitbrei meende hij in Duitsland. Het w in Rusland, dat een grote soc wenteling plaats vond. De jz van een groep mensen om de nemen en met alle middelen te speelde een grote rol.

Het industrie-proletariaat be

Men ontmoet zo vaak perso uit hun ervaring met enkele men direkt afleiden, dat de kollektiv zo gunstig of ongunstig zou vergeet daarbij, dat de versch vidueel zijn en dat, wat men als ken voor bepaalde volkeren en aanziet, algemeen menselijke en pen zijn. Dergelijk gangbare voor hangen nog als wolken van wanbegrip om ons heen. Men moet altijd van het bijzondere tot het algemene komen. En niet uit een veralgemening het bijzondere verklaren.

Wat wij dit schrijven, komt niet voort uit de behoefte, om de gezagsmoraal van het mozaïsch: „Gij zult niet“ van de tien geboden tot het gekkennummer uit te breiden. Maar om ons bewust te maken van de zeer betrekkelijke juistheid van dergelijke generalisatie's welke dikwijls tot grote geschiedkundige gebeurtenissen zijn terug te voeren en de skier der diskussie van zulk soort onnozelheden te zuiveren.

De nationale beweging kwam meer voort uit de oorlog te voorschijn en terwijl vanuit voor het Nederlandse ondernemersdom het gevaar dreigde, dat de Indonesische bovenlaag zich tot een heersende klasse zou formeren, die zich een deel van de Ned. activa zou toe-eigenen, ontstond daarnaast een nieuw gevaar. De koolie, de werker in de ondernemingen, deed een greep naar het productie-apparaat en nam het zo goed en kwaad als het ging in eigen handen. Diessochten het Nederlandse kapitaal en de Indonesische bovenlaag naar een compromis.

Doch, omdat het compromis geen waarde heeft, zo lang een deel van de ondernemingen in handen is van de bruine werker en de Republikeinse regering niet bij machte bleek orde op de stand van zaken te stellen, leidden die compromis pogingen tot geen resultaat en greep Nederland naar het geweld.

De eerste verlieslijsten zijn gepubliceerd. Het zyn de linderen uit de Ned. arbeidersgezinnen, wier bloed heeft gevloeid. De arbeiders dragen de verliespost. In Het Handelsblad van 26-7, waarin deze publicatie verscheen, wordt in de Financieele Kroniek, onder de titel "Bij terugkeer naar de Ondernemingen" en "Gematigd optimisme" een perspectief geopend inzake de baten die de politionele actie gaat bieden. Het H.B. schrijft "deze arbeiders zijn aangesloten bij de S.O.B.S.I. de Indonesische vakbeweging, doch voelen zich op de aan hen toevertrouwde ondernemingen heer en meester". En voorts wordt een overzicht gegeven van de perspectieven, wanneer "het eenmaal zover is, dat de ondernemers weer baas in eigen huis zijn geworden."

Wij missen de ruimte in deze krant nader hierop in te gaan. Wij konden alleen signaleren. Waar het om gaat is duidelijk: W I N S T .

KAMPIEFHEBBERS! Er is nog plaats in het kamp: is huis à fl.12.-- en met eigen tent à fl.9.-- Kinderen beneden zes jaar half geld. Voor verdere mededelingen verwijzen we naar vorige kranten.

arbeidersklasse erger is dan ooit, duizenden levens van jonge arbeiders bedreigd worden, de gehele werkende bevolking van Nederland en ook daarbuiten steeds meer afglijdt naar een bestaansminimum, dat op den duur ondraaglijk wordt, nu mogen we zeker niet verdwijnen!

Geldgebrek mag het einde niet zijn van een strijd-ogaan!

De actie Trotz Alledem heeft ons uit de onmiddellijke nood geholpen. Nu gaat het er echter om, het wekelijks terugkerende tekort te kunnen dekken. In onze vorige krant hebben we daarom, om een regelmatig vrijwillige bijdrage gevraagd. We weten, dat niet alle lezers, die toch

Woonplaats:

Adres:

*) Doorhalen wat niet te pas komt. Aan Adm. Spartacus, Postbus 7046, Amsterdam Zuid 2.

Werft nieuwe abonne's voor „Spartacus“

AUGUSTUS 1947

PRIJS 15 CENT

7e Jaargang No. 32

SPARTACUS

WEEKBLAD VAN DE COMMUNISTENBOND „SPARTACUS“

Redacteur:
R. HULSMAN

Proletariërs aller landen, verenigt U!

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab.p. kw. f.1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgiro 168797 te Aldam

INDONESIË-AMERIKA.

Kort nadat de eerste militaire „succes- en“ der Nederlanders in Indonesië waren gemeld, d.w.z. kort nadat de eerste doden waren gevallen, toonde de beurs haar vertrouwen.

„Cultuur-waarden vast“, H.V.A.-aantelen konden 6½ punt koerswinst behalen. Javase cultuur gaven een koerswinst van 4 punten, Nisu van 8 punten. Levendige vraag — aldus het Handelsblad — bestond overigens voor alle Indische categorieën, die tegen oplopende koersen op de markt werden genomen.

Het „vertrouwen“ dat de beurs toonde in de militaire successen, bleek echter niet alleen uit het oplopen der koersen, maar vooral ook in de stijgende omzet van Indische waarden. Zo werd Vrijdag — aldus het Parool — een totale omzet geregistreerd van f.2.07 miljoen, een bedrag, dat lang niet werd bereikt.

„Vertrouwen“ hadden echter niet alleen de Nederlandse beurs-sjacheraars. De Wereldbank, blijkbaar overtuigd van de vele gronden der Amsterdamse „willige“ oplopende markt voor Indische cultuur, maakte 28 Juli bekend (dus juist een week na het begin der door de Nederlandse regering op grotere schaal uitgevoerde orlogsmaatregelen) dat Nederland 180.190 miljoen dollar zou worden geleend. Meer terecht, al is onze waardering anders, tekende de financiële redacteur van de New York Sun, hierbij aan:

„De onderwerping en de nederlaag van de republieken zal het Nederlandse credit aanzienlijk steunen, hetgeen tezamen met de hoeveelheden olie, tin en rijst, welke voor de Nederlanders beschikbaar zullen komen, maakt, dat wij van de Nederlandse lening ten minste weten waar het geld voor gebruikt wordt. Hetgeen meer is dan gezegd kan worden van de laatste lening aan Frankrijk.“

De „gebaar“ van de Wereldbank — praktisch een Amerikaanse onderneming — wordt niet begrijpelijk als men de tot de Nederlanders gerichte woede-uitbarstingen in de Amerikaanse pers zou lezen. Begrijpelijk daarentegen wordt het wel als men weet, dat met het uitbreken der

openlijke vijandelijkheden één der woordvoerders van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken zijn spijt betuigde over de breuk, die tussen Nederlanders en Indonesiërs was ontstaan. Op een vraag, welke belangen Amerika dan in Indonesië had, antwoordde deze woordvoerder: „Handels- en diplomatieke belangen.“

Het heeft enige tijd geduurd, voor het goed en wel duidelijk was, welke de „handels- en diplomatieke belangen“ van Amerika in Indonesië waren.

In 1945 en het eerste half jaar van 1946 leek het velen, dat Amerika de Indonesische eis van 100 pct. Merdeka sterk ondersteunde. In de tweede helft van 1946, vooral in het najaar en duidelijker nog in 1947 bleek echter, dat het vooral de Amerikaanse regering was, die druk zette achter de opstelling en het in werking treden van het Lingadjadi-verdrag. Zoals bekend houdt deze overeenkomst in, dat Sumatra, Java en Madoera een republiek vormen met gelijkwaardige rechten en plichten als de zgn. Malino-gebieden. Dit verband van Indonesische staten zou dan als federatief geheel een Verenigde Staten van Indonesië vormen, die — zo is de theoretisch-staatsrechtelijke opzet — naast Suriname, Curaçao en Nederland een Nederlands-Indonesische Unie zouden vormen, onder het gezag van de koning.

Eveneens is bekend, dat de eis der Javanen en Sumatranen daarentegen was, een volledige 100 pct. zelfstandigheid, geheel los dus van een of andere staatsrechtelijke band met Nederland.

Oorspronkelijk leek het dus, dat de Amerikaanse regering deze laatste eis der Indonesiërs ondersteunde. Heel duidelijk was de politiek der Amerikaanse bourgeoisie gericht op het uiteenslaan der koloniale rijken. Niet alleen tegen Nederland

keerde men zich kort na de oorlog. In aller herinnering leeft nog hoe de Amerikaanse bourgeoisie ook invloed probeerde uit te oefenen in Brits-Indië. Ook daar probeerde de Amerikaanse regering de bemiddelaarsrol te spelen tussen de diverse belangen-groepen, maar zodanig, dat de Engelse macht vrijwel volledig uitgeschakeld zou worden.

In dit verband willen wij er ook op wijzen, hoe Amerika geheel tegen de oorspronkelijke afspraak in, de verschillende mogendheden bijeen roept om een vredesverdrag voor Japan op te stellen. Zoals bekend was de oorspronkelijke bedoeling, dat de „Grote Vier“ eerst de buit zouden verdelen.

De veranderde houding van Amerika t.a.v. het Verre Oosten hangt samen met de veranderde politiek van Amerika jegens Rusland. Blijkbaar ziet de Amerikaanse bourgeoisie dat de tegenstellingen niet meer langs „vredelievende“ weg kunnen worden opgelost. De oorlogszuchtige Trumanleer en de financiering van deze „doctrine“ in het plan-Marshall spreken duidelijke taal.

Oorlog voeren in deze tijd betekent echter in de eerste plaats voorbereiding tot oorlog-voeren. Dit laatste is echter pas mogelijk, als de gehele industriële productie op het aanstaande gevecht is afgestemd. De omstingspolitiek, die Amerika t.a.v. Rusland voert, houdt echter in, niet alleen een blokvorming in het Westen, maar ook in het Oosten.

Vandaar, dat Amerika de Japanse industrie verder wil ontwikkelen, maar ook, dat zij enige dagen geleden nogmaals heeft laten weten, dat dollars beschikbaar worden gesteld indien Nederland en Indonesië tot overeenstemming kunnen komen. Amerika, dat zoals een dezer dagen in de kranten was te lezen, geschrokken was van de communistische invloeden in Indonesië, kan voor zijn oorlogvoering geen Indonesië gebruiken, dat als een „stokebrand“ in Zuid Oost-Azië werkt. Vandaar zijn wens, dat Nederland toezicht houdt en tevens, met het oog op de aanstaande voor de oorlogvoering afgestemde industrialisatie, dat de olievelden niet worden vernietigd. De Volkskrant van 30 Juli berichtte — het moge slechts als illustratie dienen — dat de Amerikaanse regering de

Uit de inhoud:

1. Het heilige Rusland. (IV)
2. Ophleu voor het behoud van onze krant.
3. Staking aan de Antwerpse Haven